

UČITELJSKI TOVARIŠ.

Glasilo

„Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“.

Izdavatelj in urednik:

Andrej Žumer,

nadučitelj in c. kr. okrajni šolski nadzornik.

Št. 20.

Ljubljana, 16. vinotoka 1891.

XXXI. leto.

Vsebina: Jakob Dimnik: Deželna učiteljska konferencija. — J. Marn: Knjiga Slovenska. — Književnost. — Društveni vestnik. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Listnica uredništva.

Deželna učiteljska konferencija.

VIII.

Tretje glavno zborovanje.

Zivahno in zanimivo, kakor prvi dve zborovanji, bilo je tudi tretje zborovanje, ki se je vršilo v četrtek 3. kimovca do poludne ob navzočnosti preblagorodnega gospoda deželnega predsednika barona Winklerja in zastopnikov vis. deželnega šolskega sveta.

Ko je g. zapisnikar Petrovec prečital zapisnik drugačnega zborovanja, nastopi g. okrajni šolski nadzornik Gabršek ter poroča „o ponavljalnih šolah in učnih razmerah v njih“. V jasnom, vsestransko premišljenem govoru sega nazaj v leto 1873., ko je dobil veljavno zakon o napravljanji, vzdrževanju in obiskovanju javnih ljudskih šol. Po njem traja šolska dolžnost od spolnenega 6. do spolnenega 12. leta, v mestih in trgih s tri- in večrazrednicami do 14. leta. Ta doba šolanja se sme tudi skrčiti, ako

to krajevne razmere zahtevajo in okrajno šolsko oblastvo v to privoli, oziroma ako so se otroci šolskih predmetov popolnoma naučili. Posledica te olajšave je bil zakon z dné 28. svečana 1874 o napravi ponavljalnih šol na Kranjskem. Te šole naj bi nadomestile, kar mladina izgubi v vsakdanji šoli vsled skrčenja šolske dolžnosti. Vsled tega se je pomén in namén stari ponavljalni šoli zelo spremenil. Učna uprava pa ni spravila v sklad določil o ponavljalni šoli z osnovo ljudske šole in z občeno šolsko dolžnostjo, 17 let so že te uredbe v veljavi; časa je torej bilo dovolj priti do spoznanja, ali ponavljalne šole vspevajo ali ne.

L. 1873. je bil zakon sklenen in načrt brez debate sprejet in na najvišjem mestu potrjen. Naslonil se je na staro ponavljalno šolo, ki je vspevala, kar se pa o današnji ne more reči. V tej je mnogo več učnih predmetov, nego v stari. Treba je na praktične potrebe kmetijskega stanú

ozir jemati. Ves učni stroj se je predrugačil in doseči se mora več. Ponavljalna šola, kakeršna je danes, ne doseza zaželenega uspeha. Pogled v sosedne dežele nas uveri, da je v tem oziru drugod bolje; slabije nego na Kranjskem je le v Bukovini, Galiciji in Dalmaciji; vendar so v Galiciji poleg 6 letne šolske dolžnosti tri leta ponavljalni šoli odmenena. Vzgledno uravnava ponavljalne šole ima Goriška. Učni načrt je sestavil deželni šolski nadzornik pl. Klodič. Ta užor je priporočati v posnemo pri spremembi učnega načrta za ponavljalne šole, pri tem je pa važno v poštew vzeti, koliko more vsakdanja ljudska šola doseči, da se to potem ponavlja. Težko pa je določiti učni krog, ker so uspehi vsakdanje šole toli različni, in se učni smoter pri obstoječih neugodnih razmerah šolskega obiskanja ne doseže. Neprilike, s katerimi se je bojevati, so različne. Nekateri otroci vstopajo v vsakdanjo šolo šele s 7. ali 8. letom, a z 12. že izstopajo. Vsi ti otroci pridejo potem brez razločka v ponavljalno šolo in le-ta ne more uspevati, ker so obiskujoči jo otroci zelo različnega predznanja, često celo taki, ki ljudske šole sploh nikdar videli niso. Kako bi torej bilo mogoče, po jednotnem načrtu tako mešanico poučevati? Zakon je dober sam ob sebi, nadaljuje govornik, da bi se le prav izvršiti dal. Ponavljalna šola se more le obdržati, ako se redna hoja v šolo more doseči. Glavno vprašanje je, kdaj smejo otroci izstopiti iz vsakdanje šole? Nekateri niso dosegli učnega smotra, dasi so ves predpisani čas v šolo hodili. Kaj je z istimi storiti, ki so pozneje začeli šolati se? Kaj je z otroci, ki obiskujejo ljudsko šolo v trgih in mestih, a jih ne veže 8 letna šolska dolžnost? Kaj je z učenci, ki so z uspehom dokončali 6 letno šolsko dobo?

Težavna in važna je torej naloga ponavljalne šole. Obilici nedostatkov bi se v okom prišlo najbolje z 8 letno šolsko dolžnostjo, kar se utegne prej ali slej tudi zgoditi. Šele potem se bode več doseglo

kakor sedaj, in naj bi se tudi uvedle kakе olajšave. Vse učiteljstvo čuti to ter toži, da je dela dosti, uspeha pa nič. Treba torej kaj korenitega ukreniti, kar pa je težavno, zato tudi ni pričakovati, da bi se dotični zakon kmalu predrugačil. Izdala naj bi se izvršitbena določila, po katerih se uredi izstop iz vsakdanje šole; potem je šele možno govoriti o učnem načrtu.

Da je možno uspešno izvrševati zakon z dné 27. mal. travna 1874. l., naj se določi:

1.) Otroci, ki so bili v 7. ali 8. letu oproščeni šolskega obiskovanja, naj hodijo tudi v 13. ali 14. letu svoje starosti v vsakdanjo šolo.

2.) Otroci, ki so ljudsko šolo obiskovali 6 let, a niso dosegli učnega smotra, obiskujejo naj vsakdanjo šolo tudi v 13. in 14. letu in to v onem razredu oziroma oddelku vsakdanje šole, za katerega so sposobni in sicer le ob gotovo določenih dneh.

3.) Isto naj velja za mesta in trge, ako otroci ne hodijo v kako drugo višjo ali istovrstno šolo.

Ponavljalne šole za otroke z dežele, ki hodijo v mesto v šolo, naj se izpremené kolikor moči v kmetijske tečaje.

4.) Izpustnice se dajo le koncem šolskega leta in to onim otrokom, ki so ponavljalno šolo res redno obiskovali.

5.) Deželna šolska oblast izdá naj gledé takih ponavljalnih šol izvršitvena določila.

V splošni razpravi da g. prvomestnik besedo g. Jeršetu, ki pravi, da je poročevalec dobro opisal stanje ponavljalne šole in stavlil razne predloge, s katerimi pa se ne strinja. Do šol v trebanjskem okraji ima mnogo otrok čez uro hodá. Takih ní siliti v šolo, braniti jim posez nauka bi bilo v protislovji z načeli o ljudskem izobraženji. Verskega pouka se morajo udeleževati. Pri tej priliki si prisvajajo nekoliko elementarnih vednostij in prihajajo po dvakrat na teden v vsakdanju šolo.

Kaj začeti s temi, ki izpolnijo 12. leto? Kam jih uvrstiti pri vstopu v ponavljalnico? Osnovalo bi se mnogo oddelkov. Pouk bi bil težaven, nemogoč osobito na jednorazrednicah. S katerim oddelkom naj bi se učitelj pečal? Niti žezezen učitelj ne bi bil kos taki nalogi. Sredstev za uredbo potrebnega nadaljevanja šolskega izobraženja govornik ne more navesti, sedanje razmere tega ne dopuščajo. Le na več razrednicah, kjer so učenci dovolj poučeni, naj se ti združijo v ponavljalcu pod jednim učiteljem. Nesposobni ali naj odpadejo, ali naj se uvrste v oni oddelek vsakdanje šole, v kateri bi morali hoditi, ko bi njihova šolska dolžnost še dalje trajala.

Gospod Šetina popolnjuje poročevalčev govor s podrobnnimi podatki ter navaja tudi novih vzrokov, zbog katerih ponavljalna šola ne uspeva. Največ sitnosti delata ponavljalni šoli to, da prihajajo v to šolo otroci, ki niso zadostili šolski svoji dolžnosti. Taki učenci silijo naj se v vsakdanjo šolo.

Poročevalec g. Gabršek pravi, da je z razprave videti, da smo jedini, torej nima kaj dodajati. Pritrditi pa mora gledé pouka v oddelkih g. Jeršetu, ki se sicer vjema z njegovimi nasveti.

V specijalni debati so se oglasili gg. Šuman, Senekovič, Levec, Gregorin, Belè, Linhart, Zupančič, Zarnik in Lapajne, nasvetujoc z večine nebistvene stilistiške izpreamembe, na kar so se vsi predlogi poročevalčevi vsprejeli soglasno.

Druga točka dnevnega reda je bilo poročilo g. Žumra „o spremembah učnega navodila (Lehrgang) za pouk o drugem deželnem jeziku“.

Gospod poročevalec poroča: Razpis deželnega šolskega sveta od dné 5. svečana 1887 št. 656 določuje: An allen drei- und mehrklassigen Volksschulen mit slovenischer Unterrichtssprache in Krain ausserhalb Laibachs, an welchen die deutsche Sprache bisher als obligater Gegenstand gelehrt wird, hat die Ertheilung des Un-

terrichtes im Deutschen als obligaten Lehrgegenstandes vom Schuljahre 1887/8 angefangen mit dem dritten Schuljahre zu beginnen und beim Unterrichte in der selben die deutsche Sprache als Unterrichtssprache nach Massgabe der Auffassung und des Fortschrittes der Schüler platzzugreifen.

Ta razpis je način poučevanja v nemškem jeziku na slovenskih ljudskih šolah bistveno prenaredil. Najvažnejša prenaredba je dočilo, da se ta pouk prične v tretjem šolskem letu in ne več v prvem. Vsled tega določila se je tudi metodično obravnavanje tega predmeta bistveno spremenoilo in prva posledica tega določila je bila prenaredba učnih načrtov od 19. grudna 1874. 1., kateri potrebi je deželni šolski svet ustregel z novimi učnimi načrti, ki so se objavili z razpisom v. deželnega šolskega sveta od dné 1. kimovca 1888 št. 1836. Ta razpis ima za posamezne predmete pojasnila. Glede pouka v drugem deželnem jeziku določuje: Für drei- und mehrklassige Volksschulen, an welchen obligater Unterricht in der zweiten Landessprache (also an slovenischen in der deutschen) ertheilt wird, wurde der Grundsatz angenommen, dass dieser Unterricht erst vom dritten Schuljahre an, resp. an vier- und mehrklassigen Schulen von der dritten Classe an ertheilt werde. Andreiblassigen Schulen, an welchen in der I. und II. Classe der Halbtagsunterricht eingeführt ist, wurde bei der geringen Aussicht des Erfolges von dem obligaten deutschen Unterrichte abgesehen.

Der Unterricht in der zweiten Landessprache soll ein möglichst praktischer sein. Der Schüler soll sich einen thunlichst grossen Wort- und Phrasenvorrath erwerben, um sich in der selben nach Bedarf verständigen zu können. Die grammatische Schulung findet schon in der Muttersprache statt, daher ist nur das Nothwendigste aus der Theorie zu behandeln, dagegen sind fleißig

Sprach- und Memorierübungen vorzunehmen.

Ker se torej na podstavi teh razpisov gledé pouka v drugem deželnem jeziku novi učni načrti od starih bistveno razločujejo, nastala je potreba, da se tudi učno navodilo od dné 19. sušca 1879. I. št.

¹¹⁹ v tem zmislu prenaredi. V to svrhu se je pred vsem na to ozirati, koliko časa je bilo za ta pouk določenega v starih učnih načrtih in koliko ga določujejo novi načrti. Za štirirazrednice je to razmerje tako-le: Učni jezik pri osemletnem šolskem obiskovanji t. j. od 8 šolskih let skupaj 32, drugi deželni jezik 43 tedenskih ur (stari načrt); učni jezik 37, drugi deželni jezik 30 tedenskih ur (novi načrt). Slično je razmerje pri petrazrednicah. Učni jezik je torej 5 tedenskih ur, pridobil, drugi deželni jezik pa zaradi tega, ker se je nazaj pomaknil na tretje šolsko leto, 13 tedenskih ur zgubil (pri petrazrednicah 11 ur). Ta razlika je po svoji vrednosti sicer iz tega vzroka manjša, ker imajo otroci, kadar se prične pouk v drugem deželnem jeziku, v maternem jeziku že dobro podlago in ta pouk laže umevajo in hitreje v njem napredujejo.

Vendar pa je treba smoter tega pouka določiti v zmislu navedenih razpisov in učno tvarino, ki je za ta pouk v učnem navodilu od 19. sušca 1879. I. določena za I., II. in III. šolsko leto, primerno skrčiti na III. šolsko leto.

Gledé smotra je treba posebno prenarediti določilo učnega navodila od 19. sušca 1879. I. „die Schüler zu befähigen, die deutsche Sprache als Umgangssprache in Wort und Schrift zu gebrauchen“. Ta smoter se je še poprej, ko je bil nemški jezik v višjih stopinjah učni jezik, le z zelo nadarjenimi in s takimi otroci mogel doseči, kateri so nemški jezik tudi v domači hiši rabili kot občevalni jezik. Razven tega določuje razpis v. deželnega šolskega sveta od 18. kimovca 1888. I. št. 1836 kot smoter, „um sich in derselben nach Bedarf

verständigen zu können“. Torej je že učna uprava sama smoter novi uredbi primerno prenaredila.

Na tej postavi g. poročevalec predлага: 1) Učni smoter za pouk v nemščini na slovenskih ljudskih šolah kranjskih je: učence usposobiti za vstop v srednjo šolo, nadalje po potrebi v nemškem jeziku sporazumeti se in jim dati podlago za nadaljnjo izobraženje v tem jeziku za potrebe v življjenji.

2.) Tvarina, ki je v sedanjem učnem navodilu določena za prvo, drugo ali tretje šolsko leto, naj se primerno z ozirom na premeni pouk skrči v tvarino za tretje šolsko leto, v katerem se mladina začne učiti nemščine.

3. Ta učna tvarina velja tudi za obligatni pouk v slovenskem jeziku na nemških ljudskih šolah s potrebnimi v jeziku ležečimi spremembami.

Gosp. Thuma pritrjuje, da po sedanji uredbi nikakor ni mogoče doseči povoljnih uspehov, k večjemu to, da se otroci navadijo dobro čitati in pisati. Izstopivši niso dosti več zmožni. V dosegoo večjih uspehov naj se torej poprej začne s poukom v nemščini. V to svrhu priporoča zadnje četrtnletje v drugem šolskem letu (t. j. v drugem razredu).

Gosp. Šetina ugovarja, da bi šli s takim priporočilom zopet nazaj, saj še itak ne dostaje časa za slovenščino, kar mora poudarjati iz lastne skušnje. Pridobitve narodne ne smemo odklanjati. Izobražba v materinščini gre naprej, drugo po okoliščinah, ako je prilika.

Gosp. Letnar predлага, da bi se z ozirom na to, da se predpisana tvarina težko prebavi, za slučaj, da je učitelj vso tvarino iz učnega jezika v drugem razredu pred koncem šolskega leta že priučil, učitelju na prosto voljo dalo, da že v tem razredu začne z nemščino. Temu predlogu se pridruži tudi g. Thuma.

Gosp. dr. Romih brani predlage poročevalca. Gosp. poročevalec kaže na popolno

pomanjkanje primernih nemških slovnic, po katerih bi se po novi uredbi mogel učni smoter doseči in trdi, da se dá pri normalnih razmerah smoter doseči. Po sklepu odborovem vzdržuje svoje predloge in ne more priporočati kake spremembe sedanjih določeb.

Tudi gosp. Ravnikar se protivi spreminjevalnemu predlogu, ker zadnja dva meseca sta odmenjena ponavljanju, ki je mati vsemu pouku in napredku.

Gosp. Abram odsvetuje odločno tako spremembo, rekoč, da bi bila povod „lovu za nemške zasluge“.

Na priporočilo gosp. Šetine sklene se splošna razprava, a njegov nasvèt, naj se o predlogih glasuje po imenih, se proti 5 glasom zavrže.

Za predlog gosp. Thume, oziroma gosp. Letnarja je glasovalo 5 članov.

Potem začne gosp. poročevalec čitati nadrobno navodilo za pouk v nemščini. Ker pa obilice tvarine zborovalci ne morejo s potrebno pozornostjo presojevati, nasvetujeta gg. Belè in Lapajne, naj se vse čitanje opusti, čemur pa gosp. deželni predsednik ne pritrdi, ker treba vendar poznati stvar, o kateri se sklepa. Poročevalec nadaljuje, a naglaša samo spremembe, da se razprava zaradi pomanjkanja časa okrajša in da je bolj pregledna. Pri računstvu priporoča na korist nemščini porabo tehničnih izrazov pri vporabnih računskih nalogah.

Gosp. Koncilia ni za to, na deželi so itak velike težave z računstvom, zato naj se ta opazka iz predloga izbriše, sicer bi gg. nadzorniki tudi to znanje zahtevali.

Na to se vname živahnna debata o šolskih knjigah, namenjenih za pouk v nemščini. Gosp. Šetina in gosp. prof. Levec naglašata, da učne knjige niso v nikakem soglasji z učnim črtežem in gosp. prof. Levec stavi dodatni predlog, naj se naprosi deželni šolski svet, da preskrbi čim prej mogoče potrebne učne knjige za pouk v nemškem jeziku; dotične knjige iz šolsko-knjižne zaloge na Dunaji so po osnovi in

metodi že popolnoma zastarele, zato je skrajni čas, da se nove preskrbe. Predlog je bil soglasno sprejet.

Gosp. Gabršek želi, da se, kakor za pouk nemškega jezika, spremeni tudi učno navodilo za vse druge predmete tako, kakor je potrebam primerno, dotelej pa se z današnjim predlogom počaka.

Gosp. prof. Levec ne podpira tega nasveta, ker bi se izdava popolnega navodila morda 3 leta zakasnila. Navodilo za nemščino je nujno potrebno, naj se to takoj sestavi. Nekdanji Pirkerjev načrt naj se v ostalem prej ko prej prenaredi in objavi.

Pri glasovanji sprejme se predlog gosp. prof. Levec soglasno in isto tako gosp. Gabršek a predlog, ki se po nasvetu gosp. prof. Levec spremeni tako, da se naj sprejme učno navodilo za nemški jezik, kakor ga predlaga odbor; gledé učnega navodila za vse druge predmete pa naj se naprosi deželni šolski svet, da ga določi in izda čim prej mogoče.

Zaradi pozne ure zaključi predsednik dopoludansko sejo in določi četrto glavno zborovanje na 3. uro popoludne.

Koncem seje stavljeni nasvet, naj bi se učiteljski konferenciji dovolilo še četrti dan zborovati, ni dobil potrdila.

G. Senekovič pravi, da bode popoludanska obravnava ostale tvarine še pokazala, da li bode potrebno za jeden dan zborovanje raztegniti ali ne, in to je obveljalo.

IX.

„Pri fotografu“.

Že na „predvečer“ sklenili so zbrani delegatje in nadzorniki na predlog gosp. Žumra, da se dadó skupno fotografirati, da bi imeli tudi v tem oziru lep spomin na deželno učiteljsko konferencijo. Gosp. Žumer storil jo potem potrebne korake pri fotografu in koncem 3. glavnega zborovanja opomni vse zborovalce, da bode fotograf pripravljen ob jedni uri popoludne ter vabi vse, da se snidejo ob določeni uri v ta namen „pri Slonu“. Radostno so se odzvali vsi gg. delegatje in nadzorniki

temu vabilu, kojemu se je pridružil tudi deželni šolski nadzornik, g. Josip Šuman, kar je vse zborovalce prisrčno veselilo. Gotovo bode vsakemu ta slika blag spomin, ki ga bode čestokrat spominjal na važne dneve deželne učiteljske konferencije.

X.

Četrto glavno zborovanje.

Ker obsežni zapisnik prejšnje seje še ni gotov, prestopi se takoj k razpravi zadnje točke dnevnega reda in sicer poroča g. nadzornik Bezlaj „o uradnih spisih“ in o njih potrebni spremembi. Opirajoč se na vsakdanje izkušnje in primerjajoč obrazce za uradne zapisnike, kažešni so v rabi pri sosednih učiteljih, popravil je, dogovorivši se z drugimi tovariši, vse predpisane uradne obrazce. Prenaredbam je odbor pritrdil, kar bodeta izvestno tudi konferencija in vis. deželni šolski svet storila. Najpomanjkljivejša je dosedanja sestava

1.) „šolske matrike“, ker se pogrešajo o nji predelci za natančne statistične podatke, katere potrebujejo šolski nadzorniki za svoja izvestja. V stari matriki se je moralo toliko posebnih napominoval v predalcu „opomba“ vpisovati, da je bilo težavno, potrebno tvarino izbirati in razvrstiti v zanesljivih sestavah! zato je bilo gledati na to, da se za vsako statistično vprašanje osnuje poseben predalec.

Poročevalec potem vse te predelce in spremembe našteva.

Gospod Linhart želi v formalnem oziru za vsak slučaj posebnega glasovanja. Gospod prof. Levec govori o zgodovini nameravane prenaredbe, za katero je že pred tremi leti v to svrhu sklicana enketa svoja posvetovanja imela. Elaborat, kažešen je sedaj določen, je bil po odboru nebitveno spremenjen. Razprava je torej le informativna, zato misli govornik, da bi se samo spremembe naznanile, vse drugo pa odobrilo.

Gospod prof. Linhart želi, da bi vsak delegat po jeden vzorec novih tiskovin imel v rokah, ako se hoče, da se zbor o njih posvetuje in sklepa. Tej zahtevi za zdaj ni bilo mogoče zadostiti, ker je odbor samo v rokopisu priredil vzorce. Po treh nasvetih o glasovanji se vsprejme gosp. Levec predlog z veliko večino.

Drugi uradni spisi: 2.) razrednica, 3.) tednik, 4.) izkaz zamud, 5.) popis knjižnice, 6.) zapisnik izposojenih knjig, 7.) zapisnik knjig ubožnim učencem razdeljenih, 8.) inventar o učnih knjigah za ubožne, 9.) šolski vestnik (kronika), 10.) šolska naznanila, 11.) odhodnica, 12.) izpustnica, 13.) glavní inventar, 14.) opravilni (vložni) zapisnik — imajo se v prihodnje po nasvetih poročevalčevih in priporočilu stalnega odbora uravnati, kar deželna konferencija soglasno vsprejme.

Zastrand šolskega vestnika (kronike) je bilo povedano, da je za zgodovino vsake šole jako važna; zato bi bilo vanjo vpisovati vse, kar se tiče postanka, razvoja in vseh drugih s šolo v zvezi stojih razmer. Do zdaj se učiteljstvo ni ravnalo po jednotnih načelih. Štajerske šole imajo to stvar lepo urejeno in g. poročevalec prečita razpis deželnega šolskega sveta v Gradci, zadevajoč spisovanje šolske kronike. Po štajerskem vzoru naj se tudi uravnajo „šolska naznanila“, namreč na drugo stran lista naj se tiskajo posamični paragrafi iz šolskih zakonov, po katerih se imajo roditelji ravnati, tako n. pr. § 22. zakona z dné 22. mal. travna 1873., § 3. in 4. iz šolskega in učnega reda z dné 20. mal. travna 1870, § 29. zakona z dné 29. mal. travna 1873 in več družih. Naglašalo se je tudi, da bi kazenska naznanila dostavljali c. kr. okrajni a ne krajni šolski sveti.

Ker v mnogih krajih učitelji opravljajo vse pisarije mesto krajnega šolskega sveta, zato se smatra želja voditeljev za opravlj

vičeno, da bi se jim za taka dela priznala primerna nagrada.

Po končanih razpravah oficijskega vsporeda deželne konferencije so prišli na vrsto posamični nasveti gg. delegatov, katerim je tudi odbor dal svojo pritrditev. Ti so:

1.) Gospod Stiasny je razkladal konisti pokončne (strme) pisave in se sklicuje na zdravniške izpovedbe in na svoje poskuse. G. poročevalec poudarja, da je pri tej pisavi glavna stvar držanje telesa. Korenita razprava je zadovoljila konferencijo popolnoma in je le-ta sprejela soglasno nasvet: Visoki dež. šol. svet naj priporoča vpeljavo pokončne pisave v šolah.

2.) Gospod Ribnikar predlaga, da se nastavi v vsakem šolskem okraji pomožen potovalni učitelj za začasno izpraznena mesta in eventuelno za oskrbovanje ekskurendnega pouka. — Sprejeto.

3.) Gospod Ribnikar: Pisma, ki se tičejo osobe učiteljeve, naj višja šolska oblastva direktno v zaprtem kuvertu dostavljam. — Sprejeto.

4.) Gosp. P. Kavčič predlaga prošnjo, da je dovoljevati učiteljem v slučajih potrebe preduime.

Gosp. prof. Levec podpira predlog ter jemlje v spomin, da so mestni učitelji ljubljanski imeli to pravico, ko je mestna uprava neposredno iz svoje blagajnice dajala plačo učiteljem. Zdaj dobivajo plačo iz deželnega šolskega zaklada in vsled pogodbe z mestom je ostala ljubljanskim učiteljem pravica do preduim. Podere naj se torej stena, ki loči učitelje iz mesta in z dežele ter naj bodo vsi jednakih pravic deležni. — Sprejeto.

5.) Gosp. P. Kavčič: Deželna konferencija skleni, da se primernim pótem izposlujejo znižani tarifi za učitelje, kakeršni veljajo za državne uradnike, ako se vozijo po državnih železnicah. — Sprejeto.

6.) Gosp. dr. Romih in 36 tovarišev: „Deželna učiteljska konferencija izjavlja, da je javna višja dekliška šola s sloven-

skim učnim jezikom v Ljubljani nujno potrebna“. Konferencija je sprejela ta predlog s 37 glasovi in sicer z naudušenimi živio-klici.

7. Gosp. Škrbinec: Gledé na skromno plačo učiteljev sklene naj konferencija na merodajnem mestu prositi, da se vsem učiteljem prizna prosto stanovanje ali primerna odškodnina. — Sprejeto.

8. Gosp. ravnatelj Senekovič nasvetuje, naj deželni šolski svet objavlja vse izišle veljavne in v bodoče izdane šolske zakone in naredbe v posebnih zvezkih, kakor je to v navadi na Štajerskem, ki imajo do sedaj že 22 zvezkov. To izdavo bi bili primorani kupovati krajni šolski sveti za se in za šolska voditeljstva. — Sprejeto.

9. Gosp. Papler: Vsem učiteljem in učiteljicam naj se v pokojnino vštevajo vsa službena leta od dné, ko nastopijo dejansko službo z zrelostnim spričevalom. — Sprejeto.

10. Gosp. Ravnikar:*) Odbor naj se obrne do sl. deželnega odbora s prošnjo, da poviša odstotke prvih treh plačilnih razredov ter uredi učiteljske plače po službenih letih in krajevnih razmerah. — Sprejeto.

11. Gosp. Lunder: Deželni šolski svet naj se naprosi, da vse potrebno ukrene, da ne bode imel učitelj več, kakor po 80 otrok v jednem razredu, kakor to ukazuje zakon. Gosp. Ribnikar še tej resoluciji dostavlja, naj se učiteljem, ki poučujejo čez postavno število otrok, pripozna primerna nagrada. — Sprejeto.

12. Gosp. Levičnik se poteza za dvomesečne počitnice. — Sprejeto.

13. Gosp. dr. Romih: Predloži naj se prošnja v. c. kr. deželni vldi za načrt zakona, po katerem bi se spremenil občinski red z dné 17. svečana 1866. l. v toliko, da bi imeli vsi nadučitelji, stalno umeščeni učitelji in učiteljice volilno pra-

*) Izvrstni govor gosp. Ravnikarja priobčimo v prihodnjii številki. Ured.

vico, kakor jo imajo na Stajerskem celo podučitelji.

Gosp. Jeršinovic vpraša, zakaj bi se ne dala ta pravica tudi provizorično umeščenim? Ljudem se čudno zdi, da se izobraženemu človeku, ki zavzema v socialnem življenji vendar važno mesto, ne prizna to, kar imajo mali obrtniki. Naj imajo torej vsi pravico brez izjeme:

Tudi gg. Šetina in Zarnik podpirata ta nasvet, ker učiteljski ugled trpi ter je tudi gg. župnikom in kapelanom dano to državljanško pravo. Predlagatelj se strinja s tem in izbriše iz svojega nasveta besedo „stalno umeščeni“.

Gosp. prof. Levec priporoča stilizacijo: „vse pri šoli nameščeno učiteljsko osobje“ in gosp. ravnatelj Senekovič: „izimši pomožne učitelje in učiteljice“. — Soglasno sprejeto.

14. Gosp. dr. Romih: Na merodajnih mestih je izprositi, da dobijo učitelji z meščansko skušnjo osobno doklad o. — Sprejeto.

15. Gosp. dr. Romih: a) Učni načrt za učiteljišča naj se pregleda in popravi, osobito naj se večja važnost poklada na kmetijski pouk in praktično uravna, da bodo gojenci usposobljeni vstopiti v kako višjo kmetijsko šolo. b) Na učiteljišči naj se osnuje nekak tečaj, v katerem naj bi se pripravniki vežbali v fizikalnih poskusih in priučili izdelovati priprave za nauk v naravoslovstvu.

Obema tema predlogoma ugovarja g. šolski svetnik Hrovath in se odklonita z večino glasov.

16. Gosp. dr. Romih: Vsaka šola imej potrebna učila, kakor to učni red predpisuje. Sicer je že deželni šolski svet odredil leta 1874., kaj mora vsaka šola neizogibno imeti za uspešno poučevanje, to pa ne zadoštuje, kar potrjuje ministerski razpis iz l. 1876., zato priporoča: Slavni deželni šolski svet naj a) izdá potreben opis učil vsaki šoli potrebnih, b) naj ukaže, da krajni šolski sveti postavijo za učila primerno vsoto v vsakoletni proračun za stvarne

šolske potrebščine in c) naroči nadzornikom, paziti na to, da krajni šolski sveti svojo dolžnost storé.

Gosp. prof. Zupančič pojasnjuje, da je pod c) stavljeni predlog itak že obsežen v nadzornikovi instrukciji, naj se torej izpusti. — a) in b) soglasno sprejeto.

Gosp. Senekovič priporoča, da se vse, kar ima še na vrsto priti, v tej konferenciji obravnava, da je ne bo treba drugi dan nadaljevati, kakor se je želja izrekla. — Obvelja.

17.) Gosp. Jeršinovic: a) Odredba deželnega šolskega sveta z dné 20. mal. travna 1875. l. o postopanji proti šolskim zamudam na ljudskih šolah se le deloma splojuje in sicer le to, kar je učiteljeva naloga; vse drugo se olajšano izvršuje. Namesto, da bi se polmesečni izkazit takoj na višje mesto predložili, odrejeno je po ukazu deželnega šolskega sveta, da sta ob konci vsacega meseca oba mesečna izkaza poslati okrajnemu šolskemu svetu. Na podlagi obeh izkazov se tu razsojuje samo jedenkrat za ves mesec. Opravičena je torej želja, da tudi učitelji samo mesečno izkazujejo zamude. b) V izkaze je sprejemati vse opravičene zamude; od te zahteve naj se odstopi, ker nima nobenega zmisla in je zgolj prazna pisarija, jemlje učitelju drag čas; izkazi neopravičenih zamud so že samo ob sebi obsežni, čemu torej delovanje obteževati. V tem zmislu je razlagati tudi ministerski razpis, ki nalaga olajšavo v uradovanju. — Soglasno sprejeto.

18.) Gosp. Gabršek: Učne knjige „slovnice in berila“ so potrebne temeljite revizije in prenaredbe. Deželni šolski svet naj voli enketo veščakov, ki naj mu svoje nasvete zastran zboljšanja v zmislu učnih načrtov in dobre metodike predloži. V doseg jedrnate in vsestranske zboljšave naj se s tem vprašanjem bavijo prihodnje okrajne učiteljske konferencije in potem svoja mnenja na višje mesto predložé. — Sprejeto.

19.) Gosp. Gabršek želi k čitankam posebno prilogo o kranjskem domovino-

znanstvu. Potreba je prav čutna ter se je že večkrat naglašalo, da tvarina v čitankah ne zadostuje vzlasti gledé na učno navodilo. — Sprejeto.

20.) Gosp. dr. Romih: Imenom odbora, kateremu je bil izročen nasvèt zastran razprave g. dr. Zupanca o „šolski higijeni“ v prvi seji, predлага; naj vis. c. kr. deželni šolski svèt posreduje, da se zanimivi in poučni govor natisne in v brošuri razpošlje šolskim voditeljstvom, ki naj potem v lokalnih konferencijah o tem poročajo in učiteljstvo informirajo. Gosp. Linhart dostavlja željo, da bi se g. dr. Zupanc naprosil, naj svoj spis obširnejše uredi in z zanimivimi podatki popolni, s čemur se poročevalec strinja. — Sprejeto.

21.) Gosp. Koncilija vpraša konferencijo: Kdo je dolžan nadzirati otroke v šolskem zaporu, ako prisodi učencu to kazen g. katehet? Glasovi se čujejo: Gosp. katehet sam! Gosp. Zarnik misli, da je to vprašanje stvar voditeljstva in v njega območji je, pažnjo določiti.

22.) Gosp. Šetina: Visoki deželni zbor se naprosi, da bi dovolil provizoričnim učiteljem personalno doklado in da bi se jim to povrnilo, kar so izgubili po novem zakonu o učiteljskih plačah. — Sprejeto.

23.) Gospod Abram: Za izvanredni pouk se učiteljem priznavajo nagrade. Te pa so tako skromne in različne, da bi bil skrajni čas, tudi to stvar vsaj nekoliko urediti. Zato vpraša: Koliko bodi nagrada za jedno uro teoretičnega ali praktičnega pouka iz kmetijstva? Kdor se trudi s tem, bi vender rad vedel, koliko bode zasluzil. Zato bodi stalna cena za jedno uro odmerjena. — Sprejeto. —

S tem je bil vspored dognan in g. zapisnikar prečita zapisnik tretjega glavnega zborovanja, kateri se v nekaterih malostnih izrazih popravi in potrdi. Za verifikacijo zadnje seje so bili poverjeni gg. okrajni šolski nadzorniki, ki so se zbrali v posebno posvetovanje dné 4. kimovca dopoludne ob 10. uri. —

Po dognanem vsporedu konštatuje g. prvomestnik s posebnim zadovoljstvom, da je konferencija v kratkem času rešila veliko naloge, zato izreka gospodom delegatom svoje priznanje, kateremu bodeta izvestno pritrdirila tudi deželni šolski svèt in visoko ministerstvo za uk in bogočastje.

Z izrednim naporom izvršila so se štiri glavna zborovanja in več dolgotrajnih odborovih sej, ter po gg. zapisnikarjih trudapolno sestavljenje sejnih zapisnikov. Za vse to se g. prvomestnik toplo zahvali.

Tudi pripravljalni odbor je zaslужno deloval ter znatno pripomogel, da je deželna učiteljska konferencija tako lepo rešila svojo naloge, njemu in vsem zborovalcem gre zaslужeno priznanje.

Kot predsedniku konferencije bodo sedaj skrb, predložiti predloge in nasvete deželnemu šolskemu svetu, ali deželnemu odboru in zboru, ali visokemu naučnemu ministerstvu, kar se v prvi instanciji ne bode moglo rešiti ter upa, da to delo ne bode zastonj, marveč koristno za šolstvo.

Zaključuje IV. sejo, vabi g. prvomestnik prisotne, kakor pri otvoritvi, da s trikratnim „slava“ — klicem izrazijo lojalno svojo hvaležno udanost do Nj. Veličanstva, kar zbor z naudušenjem storí.

Nato še g. šolski svetnik Bl. Hrovath imenom konferencije iskreno zahvalo izreka g. prvomestniku za modro in vrlo voditev konferenčnih obravnav. Z burnim „živio“ — klicem se konferencija temu vabilu odzove, kajti bilo je prav iz srca vsem govorjeno.

Potem so se razšli gg. delegatje na svoja mesta z zavestjo, da so storili svojo dolžnost v polni meri ter žečeč, da bi se kmalu kazal sad storjenih ukrepov, merečih na povzdigo národne izomike po urejenih in predrugačenih načelih, kateri so jih vodili pri zborovanji.

Slovensko učiteljstvo pa je pokazalo na konferenciji, kako resno deluje na pedagoškem polji, kako zeló mu je pri srci napredek in razvoj šole in vsega národa. —

Jakob Dimnik.

Knjiga Slovenska

v

XIX. veku.

*

Vrtec tečaj VI l. 1876: Bog s Teboj! preljuba slovenska mladina. — Tako Te pozdravljamo k novemu letu v sedanjem zeló burnem času, ko ravno šesto „Vrtčovo“ leto začenjamо, upajoč, da nas dosedanji Tvoji prijatelji ne bodo zapustili itd. — Dobro jutro (Pes.). — Vodna poslopja na koléh. Kitajsko in Kitajci. Božič. Sedem nas je. Josip Jurij Strossmayer (s sliko). Bog pomaga pridnemu, a lenuhu nikdar (Smilje). Hiša. Nošnja dalmatinskih Hrvatov okoli Zadra in Spleta. Zemljepis ali geografija. Bog vse vidi. Županov maček v škripcu. Reka (s sliko). Devin v Primorji. Avstrijska zmaga na morji ali bitka pri Visu itd. — „Kdor želí slovenski pisati, treba mu je mnogo čitati in se učiti . . Uredništvu je zeló težavno take spise, ki imajo preveč pogreškov, piliti in potlej priobčevati . . Kdor nam kako prestavo pošlje, naj tudi pové v svojem podpisu . . Ako tebi nič meni nič svoje ime podpiše, ter prestavo za svoje blago izdá, to ni poštено . . Nefrankovanih ali premalo frankovanih listov „Vrtčovo uredništvo“ ne sprejema . . „Vrtec še nij v tako ugodnem materijalnem stanji, da bi mogel za nefrankovane liste poštno kazen plačevati itd. (Listnica). — Urednik „Vrtčev“ je prejel od razstavne sodnije za učne pripomočke v Gorici dve priznanci: prvo v posebno priznanje za „Vrtec“ in za druge mladini primerne spise, a drugo za muzikalne priloge „Vrtčeve“ (str. 64). — „Vrtec“ ostane to, v kar je odmenjen, namreč: slovenskej mladini v produk in zabavo (str. 192). — Realije v ljudski šoli. Prednašal Ivan Tomšič pri okrajnem učiteljskem zboru v Ljubljani dne 6. jul. 1876. Preloženo iz nemškega na slovensko (Tovariš str. 225—230).

— 18) Navod k pervej in drugej računici za slovenske ljudske šole. Spisal dr. vitez Franjo Močnik, na slovenski jezik preložil Ivan Tomšič. Drugi po novih učnih čertežih predelani natis. Na Dunaji 1876. 8. 112. Nat. K. Gorišek. V c. kr. založbi šolskih bukev (Tov. 319. Tako tudi k III—V računici).

Tečaj VII l. 1877: Slovenskej mladini ob novem letu. Evo me! Vi mali ljudje, Vi bodoči gospodje in gospodarji, Vi bistročke, črno- in zlatokose deklice, Vi bodoči možje in gospodinje, Vi jedino in največje veselje svojih roditeljev, evo me zopet pri Vas ob novem letu itd. — Vesele počitnice in Veseli otrok. Vglasbil dr. B. Ipavec. — Deklica z užigalnimi klinčki (Po Andersenu). Sv. trije kralji. Vrtčev knjigonoša (31). Pošteni otroci (Iz hrvatskega prosto). Ana, uboga vdova (Hrvatski Varjačić). Dragutin Rakovec. Nož in vilice. Avignon na Francozkem. Materina ljubezen. Kako je potrebno, da zna človek računiti. Marokani. Otroci! učite se pridno v mladosti. Kar revežem daruješ, Bogu posojuješ (Smilje). — Tečaj VIII l. 1878. Učenec o počitnicah (Pes.). — Tatransko gorovje. Mali godec. Gledališka igra za otroke v 3 dejanjih. Poslovenil Ivan Tomšič (str. 52—60). Prosó. Nedolžni otročiči. Plemenito srce. Rèž in pšenica. Vse pride na dan. Krava. Papež Leon XIII (s sliko). Dr. Janez Bleiweis (s sliko). — Tečaj IX l. 1879:

Ob novem letu.

Želim Vam srečno novo leto
In v sreih zadovoljnost vso,
Da s celim srcem, dušo vneto
Bogu služili bi zvestò.

Želim od srca, da peljala
Vas roka božja bi povsod,

Vas zapeljiveev varovala,
Pregreh, nadlog in dušnih zmot.

Naj v novem letu Vain veselje,
Ljubezen, sreča, mir cvetè, —
O Bog vsliši moje želje,
Potem izpolneno bo vse.

Ivan Tomšič.

Bolje dajati nego jemati. Vojvodina Kranjska. Vojvodina Štirska. Vojvodina Koroška. Milostinja (Po Smilju). Trnovska cerkev v Ljubljani. Primorje. Priporočujte se svetnikom božjim. Kraljevina Hrvatska in Slavonska. Uboga Marijca. Otroci pišejo. Materina dušica na pokopališči (Smilje). — Tečaj X l. 1880: Vse, kar srce obtežuje, — S starim letom naj zbeží, — Mir, ljubezen naj kraljuje, — Dobro naj se vsem godí! S tem kratkim vošilcem stopamo z božjo pomočjo na delo itd.! — Koliko trpi uboga mati (Resnična dogodba, posl. I. T.). Umeteljnost in vera pri Egipčanih. Rožica in Minka. Najdena listnica. Gledališka igra v treh dejanjih. Na slovenski jezik preložil Iv. Tomšič (str. 66—75). Ptičja gnezda. Otrokova prošnja. Gledališka igra v dveh dejanjih. Poslovenil I. T. (str. 130—133). In ne vpelji nas v skušnjavo (Po Golubu). Zvit kmet (Iz hrvaščine). Dunajske slike. Dvorno operno gledišče. — Posebej je v tej dobi sestavil Ivan Tomšič: 19) Cesar Franc Jožef I. Na Dunaji nat. in zal. K. Rauch 1870. 16. str. 20. Primeren spominek v dan srebrne poroke presvetlega cesarja in cesarice (Vrtec str. 80 cf. str. 65—74). V II. nat. 1880. — 20) Avgusta meseca 18. dan. Na slavo rojstvenemu dnevu Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. Na Dunaji nat. in zal. K. Rauch 1880. 16. 20 str. (Vrtec str. 136—138). — 21) Knjižnica slovenskej mladini. Knjiga I. Dragoljubci. Zbirka poučnih pripovedek slovenskej mladini. Nabral in spisal Ivan Tomšič. Zvezek I. V Ljubljani 1879. 8. 94. Založil in izdal pisatelj. Nat. Klein in Kovač (Najnavádniše ime jim je šmarijnice; a med Belimi Kranjci so dali tem cveticam ime dragoljubci

itd. str. 6). — 22) Knjiga II. Peter rokodelčič. Poučna povest odraslej slovenskej mladini. Prosto na slovenski jezik preložil Ivan Tomšič. V Ljubljani 1880. 8. 96. Zal. in izd. pisatelj. Nat. Klein in Kovač.

Tečaj XI l. 1881: Ob novem letu. Dva prosjáka (Pes.). — Na sveti večer (Po Smilju). Tomkova knjižica. Potres v Zagrebu (cf. Ljudevit). Lončarstvo. — 23) Cesarjevič Rudolf nastolnik avstrijski. Na slavo poroke . . Na Dunaji 1881. Nat. Rauch (cf. str. 72—75). Na polji. Princ Evgenij, avstrijski vojskovodja (s sliko). Krištof Kolumb (s sliko). Vera starih narodov. Ruska zemlja v Aziji in Korjéki. Emanuel Tomšič (str. 126 cf. Jezičnik XIX. str. 18. 19). Severin in Odonaker. Arabija. „Vrtec“ ostane tudi v prihodnjem letu še vedno to, v kar je odmenjen: slovenskej mladini v pouk in zabavo. — Tečaj XII l. 1882: V novo leto (Pes.). — Čuden ovratnik. Dunav. Plemenito delo uboge sužnje. Cerkev Jezusovega Srca v Ljubljani (s sliko). Vltava. Tegetthof. Kuhinjska sol. Angel. Pouki in opomini pobožnega Tobije. General Uchatius. Vélika kneževina Erdeljska. Romarska cerkev v Marijnem Celji. Napoleon I. Temešvar (s slikami) itd. — 24) Knjiga III. Sreča v Nesreči, ali popisovanje čudne zgodbe dveh dvojčkov. Poučenje starim in mladim, ubožnim in bogatim. Spisal in na svetlubo dal Janez Cigler. Drugi popravljeni natis. V Ljubljani 1882. 8. 145. Zal. in izdal I. Tomšič, izdajatelj „Knjižnice slov. mladini“ s predgovorom. — Tečaj XIII l. 1883: V novo leto (Pes.). — Otroci, molite! Zajéja bólница (Hrvat. Kuten). Baron Fran Trenk. Ogerska krčma ali csarda. Lesena polenta (Po Prijatelju). Ne dražite psov. Japonci. — 25) Habsburški rod. Spomenica, da je minilo 600 let, kar je Kranjska in Štirska združena s preslavno Habsburško vladajočo rodovino. Slovenskej mladini sestavil Ivan Tomšič. Na Dunaji 1883. 16. 31. Nat. in zal. Rauch (cf. str. 99—102).

Starci Rimljani. Največji zvon na svetu. Vesel dogodek v cesarskej rodovini (str. 151). Visoka Tatra. Zahvala mnogoterim čestitkam vsled odlikovanja z zlatim križcem (str. 160). — Tovariš I. 1882: Nazorni nauk v ljudskej šoli. Piše Ivan Tomšić (str. 5—137). — 26) Nazorni nauk s podobami. Sestavil I. Tomšić, na novo izdal J. Giontini. — Tovariš I. 1883: Učitelj učitelju za novo leto (Naborè str. 2). Naloga in delovanje ljudskega učitelja, da si pridobi ljubezen in spoštovanje naroda. Govoril v „Slov. učit. društvu“ (str. 17—37). Poročal blagajnik (str. 346) itd.

Tečaj XIV. I. 1884: V novega leta dan (Pes.). — Odsekana roka. Sveti Severin. Repate zvezde ali kometi. Nadvojvodica Marije Karolina. Dunajske slike. Votivna cerkev. Karlova cerkev. Schönbrunn. Rumunjska kraljica. Starih Slovanov bog Triglav. Kar dobrega storiš, pri Bogu plačilo dobiš (Poslov. I. T.). Henrik Ferstel. Prijateljici. Poštne hranilnice (Po nemškem predelal I. T.). Berno. Bosna in Bošnjaki. Mantova. Pestalozzi. — Tečaj XV. I. 1885: Mladi vojaci (Pes.). — Oče našega cesarja. Nazorni nauk. Prvi del (Druga izdaja str. 23). Vabilo k naročbi (str. 24). Kum pripoveduje (Iz hrv. prevel Iv. T.). Dimnikar. Gostoljubnost pri Slovanih. Upanje in obup. Minka in mačka. Išl. Ljubezen do bližnjega (Poslov.). Milan in kokoši. Roditelja in otroci. Poletje na kmetih. Zaupaj na Bogá. Elizabetin most na Dunaji. Reka Tisa. — Uč. Tovariš str. 58: Ivan Tomšić. Sp. Gradimir. — Letopis Matice Slovenske: Znamenitosti v Tržiči na Gorenjskem iz francoske dobe. Iz zapiskov Jakoba Peharca priobčuje Ivan Tomšić (str. 271—287).

Tečaj XVI. I. 1886: Sneženi mož (Pes.). Žaluoča sestrica (Pes.). — Albert, nadvojvoda avstrijski. Cigani. Zlata ptičica (Iz hrv. Omladine preložil I. T.). Napuhu je padec za petama (Iz nemšč.). Italija. Severni sij. Sinajsko gorovje in gora Horeb v Arabiji. Vrnitev v domovino (Iz

nem.). Italijanski Lazaroni. — Tečaj XVII. I. 1887: Hčerka materi za god (Pes.) — Vlahi v Dalmaciji. Po zimi. Dober prijatelj o pravem času (Iz nem.). Fran Erjavec. Markovčev Jožek. Češko. Poštenje zmaga. Narodna noša v Čehih. Nadvojvoda Janez. Erdeljci. Fran Levstik — kako je ljubil Tebe, mladina slovenska, pričajo Ti najbolj njegove mile, lepo doneče „Otročje pesence“ v našem Vrteci (str. 208 Prilog.) itd. 27) Knjižnica za mladino. Zal. in na svetlo dalo Slov. Učit. Društvo. Uredil Ivan Tomšić. I. Zvezek. 1. Mladi dnevi (Spis. P. B.). 2. Za poklicem (Sp. Nepokor). V Ljubljani 1887. 8. 72. Nat. J. Milic. — Tečaj XVIII. I. 1888: Pod stogom. Materina molitev pri zibeli. Pametnice (Pes.). — Rim. Koliko je vreden jeden „Oče naš“ (Po Golubu). Kološ. Skušnjava. Debrecin. Miramar. Kraljevina Španska in Portugalska. Otročji glasi v majniku in Prve črešnje. Prizor v dramatičnej obliki. Opava. Tirolci. Vseh mrtyh dan. Sv. Miklavža darovi. — 28) Zlati orehi slovenskej mladini v spomin. Sp. I. Tomšić. I. Zv. (Drugi popravljeni in predelani natis. S podobami). V Ljubljani 1888. 16. 126. Nat. in zal. J. R. Milic. — 29) Cesar Franc Jožef I. 1848—1888. Na spomin štiridesetletnega vladanja Njega Veličastva. Sestavil Ivan Tomšić (Z devetimi podobami). Na Dunaji 1888. 8. 16. Nat. in zal. K. Rauch (Vid. Vrtec št. 12). — Tečaj XIX. I. 1889: Naš Ivo. Kdo je to? (Iz česk. prevel. Pes.). — Pot v nebesa (Iz hrv.). Taščica. Sv. trije kralji. Božična noč. Zimsko veselje. Ledena palacha v Kanadi (Po Smilji). Prve vijolice (Po Milakoviću). Lepa knjiga. Usmilite se sirot. Lavdon. Val. Vodnik. Grof Gustav Thurn. Mirkec in njegova molitevca. Matej Cigale. — Tečaj XX. I. 1890: Zlata knjiga (Iz hrv. po Harambašiću). Materina dušica. Na sveti večer itd. — 30) Názorni nauk za slovensko mladino. Druga knjiga. 150 barvanih podob za prvi pouk najvažnejših strupenih in pitomih rastlin.

Slovensko izdajo priredil Ivan Tomšič, učitelj na c. kr. vadnici in okr. šol. nadzornik v Ljubljani. L. 1890. Zal. J. Giontini (str. 88). — Tečaj XXI. l. 1891: „Preljuba mladina! Evo me ob novem letu zopet pri tebi! Pred 20 leti, ko sem prvič zagledal luč svetá, z veseljem si me vzprejela . . Na svetu se vse menja . . — samo jedno je, kar ostane in bode ostalo vekomaj, in to je: Bog in njegov sveti nauk . . Ob novem letu želim vam, prijatelji moji mali in priateljice moje nežne, srečo in zdravje, da bi bili v polnej meri vredni ljubezni Božje in ljubezni svojih dobrih in skrbnih starišev, ljubezni svojih učiteljev in učiteljic, pa tudi ljubezni moje . . Vaš „Vrtec“.

Iz pričujočega popisovanja se vidi, kolkje pomembe nam je v slovenskem slo-

stvu Ivan Tomšič. Spisal ali priredil je do 30 knjig in knjižic; 15 let že se stavlja „Bibliografijo Slovensko“ v Letopisih Matice Slovenske; 21 let pa marljivo ureduje „Vrtec“, kateri naši slovenski mladini bistri um, vzbuja domisljijo, krepča spomin, blaži srcé, vnema k ljubezni do domovine in države, do vere in cerkve katoliške; časopis, kateri šteje sedaj 21 knjig, o katerih se smé naši mladini reči, kar je pisal sv. Jeronim o bukvah sv. Hilarija: „Hilarii libros inoffenso currat pede!“ Bog daj vrlemu učitelju trdnega zdravja, pa marljivemu uredniku dosta pomočnikov — pisateljev in naročnikov — plačnikov, da bi mogel še mnogo mnoga let ljubo našo slovensko mladino voditi na dobre pašnike koristnega znanja ter bogoljubnega dejanja!

Književnost.

Slovenske pesmi za sopran, alt, tenor in bas, vglasbil in posvetil č. g. S. Gregorčiču Hr. Volarič, op. 7. V Ljubljani. Samozaložba. Tiskali J. Blaznikovi nasledniki.

Došel nam je zopet jeden zvezek »Slovenskih pesmi« našega rodoljuba g. skladatelja Hr. Volariča. Zvezek obseza 9 mičnih skladeb za mešani zbor: 1.) Slovanska pesem, 2.) Pogovor z domom, 3.) Ne zveni mi! 4.) Pomlad, 5.) Gospodov dan, 6.) V noči, 7.) Ljubav, 8.) Na planine, 9.) Poziv k petju. Vse naznačene pesmi nam živo predstavljajo naroden duh. Upamo, da bodo vsi gg. tovariši z veseljem posegli po teh skladbah, kajti cena jim je samo 70 kr. (s poštnino 75 kr.) Omenjene pesmi je vglasbil g. skladatelj res za naš slovenski narod, kajti vsakemu narodnjaku menimo, da bodo najizborneje ugajale. Popevali jih bodo vrlo radi, osobito pevski zbori narodnih čitalnic po deželi. S tem zvezkom je zadostil nekoliko g. skladatelj našim domačim manj izvežbanim pevskim zborom. One so jako melodične in tudi ne delajo nikakih težav pri naučenji. Kratko sem omenil značaj teh skladeb ter kličem z radostnim srcem, naj se obilno razprodajajo. A. S.

Pesmi. Zložil Josip Cimperman. V Ljubljani. Založil J. Giontini. 1888.

Pesmij, katere so svoječasno tako ugodno ocenili naši prvi slovstveni kritiki, pač še ni treba posebej priporočati. Ime pesnikovo nam je porok, da so pesmi dobre. Izdal je samo najboljše svoje pesmi. Kdor vé, v kakih razmerah je živel in še živi naš

pesnik-trpin, čudil se ne bode, da se ne nahaja med pesmimi veličastnih balad in veselih romanc, ako pomisli, da so vse pesmi izraz njegovega globokočečega srca in mnogomislečega uma. Želimo, da si omislijo vsi slovenski učitelji Cimpermanove pesmi. Knjigar J. Giontini jih prodaja učiteljem po znižani ceni nevezane po 60 kr., krasno vezane po 1 gld. 20 kr.

F. J.

Pesmi Valentina Vodnika. Uredil Fr. Wiesenthaler. Založila »Družba sv. Cirila in Metoda«. V Ljubljani. 1891. Tisek Blaznikovih dedičev. — G. ravnatelj Wiesenthaler, ki se je mnogo pečal z Vodnikovo rokopisno ostalino, podal je Slovencem v VI. zvezku knjižnice družbe sv. Cirila in Metoda Vodnikove pesni neizpremenene. Knjižica obsega: Predgovor; Valentín Vodnik; I. Različne pesni; II. Basni; III. Napisí; IV. Uganke in uganjevalke; V. Pesni brambovske s predgovorom in VI. Pesni po slovenjene.

Uverjeni smo, da bodo Vodnikove pesni z veseljem pozdravili vsi čestilci nepozabnega pesnika in vsi ljubitelji knjige slovenske. Prebirajoč pesni njegove, bode marsikoga razveseljeval neprisiljeni humor pesnikov, ki preveva mnoge pesni, čudil se bode nesebični ljubezni njegovi do svoje domovine, katero tako oduševljen poveličuje v nekaterih pesnih, občudoval ga bode izvestno kot naudušenega buditelja na obrambo širne domovine, mile mu Avstrije.

Izkažimo se slavni naši družbi in marljivemu g. uredniku za trud in požrtvovalnost hvaležni s tem,

da Vodnikove pesni kolikor je mogoče razširimo po vseh krajih mile nam domovine, da spozna ves narod prvega svojega pesnika-buditelja.

Knjžica stane nevezana 15 kr., vezana 20 kr. 100 izvodov skupaj 10, oziroma 15 gld. F. J.

Blaž Potočnik. Spomenica ob petindvajsetletnici čitalnice v Št. Vidu pri Ljubljani. Sestavil Janko Ži-

rovnik, načučitelj. Ta knjižica, ki podaja podobo in zanimive životopisne črtice iz življenja ustanovitelja čitalnice Št. Vidske, dobiva se po 10 kr. pri odboru. Prijatelji pokojnega, ki so ga poznali osebno, ali tudi drugi bodo radi segali po zanimivem deleu, kateremu je pridejana na konci zbirka kratkočasnih smešnic iz ust pokojnika, ki je bil kakor znano jako jovijalen in rad dobre volje.

Društveni vestnik.

Iz postojinskega okraja. (Naše društvo).

Res, lep napredek pokazalo je naše okrajno učiteljsko društvo v treh letih svojega obstanka. Društvo šteje lepo število pravih in podpornih članov, letos smo predložili sl. vladni pravila o podporni zalogi i. t. d.

Če pa pomislimo, da je naš okraj med največimi glede na število učiteljskih močij, priznati treba, da podpora društvu od strani učiteljev samih je sicer mnogobrojna, nikakor pa ne še popolna. Starejši gg. kolegi so kar — skoro — brez izjeme vsi člani društva, dočim med mlajšimi, osobito provizoričnimi močmi ni tako. Nedoumen je izgovor: danes sem tukaj, jutri pojdem morda v drug okraj. S tem še ni nikjer pomagano. V drugem okraju zopet čaka prvomestnik okrajnega učiteljskega društva zglasila o pristopu, blagajnik pa z odprto roko — letnine. Ni torej prav, da se nekateri tako izgovarjajo. Čim lepše se razcvita okrajno društvo, tem lepši dokaz je to o zavednosti, o narodnem in stanovskem ponosu tamošnjega učiteljstva.

Res, za sedaj še tlači začasne gg. koleginje in gg. kolege »usodna« vsota 360 gld., kar pa ne sme uničiti nadobujnim mladim močem — dobre volje. To je pač malenkost, in vsakdo je le toliko časa »rad« provizoričen, kolikor mora biti.

Vender, ker nam treba računjati s faktorji najprej tako, kakor so in potem še tako, kakor bi morali biti, bilo bi po mnenju mnogih potrebno, da se provizoričnim močem letnina primerno zniža, kar je mogoče ukreniti v prihodnjem občnem zboru.

Ako nam slavna vlada potrdi prenarejena pravila, začne z novim letom poslovati že naša podpora za loga. Lepa in plemenita naloga je to, ki je vzbujala že v zadnjem občnem zboru v nekaterih gg. kolegih resne pomisleke, in — ne zastonj. Blagajnica sicer ni »nabasana«, a tega se vender ne strašimo. Ape lujoč na zavednost učiteljstva našega okraja in na njega kolegjalnost, ne bojimo se niti tega, da se — Bog nas varuj bolezni — blagajnica izprazni. Z bočim društvenim letom bi pa povisali letnino, in vse bi se zopet poravnalo. Že o zadnjem občnem zboru smo slišali glasove poleg drugih, da takem slučaju tudi 3×2 gld. letnina ne bi bilo preveč. Gospoda, to so moški glasovi, to so zlate besede!

Bolnikom pomagati je dobro delo, pomagati bolnemu sobratu je pa celo naša dolžnost.

Zato zre društveni odbor z jasnim ocесom v bodočnost. Pregovor pravi: kamen do kamena palača. V palači pa ne sme nedostajati niti jednega kamena, da je stavba trdna; tako tudi v zgradbi našega ognjišča — znaka naše samostojnosti — v našem društvu ne sme biti praznin, kamor bi spravljali nerabljivosti. Z ozirom na splošno, osobito pa na bodoče društvene razmere treba, da vsak stori svojo dolžnost, kakor hitro mu je mogoče, ako mu vest veléva, da še za lansko leto ni vsega poravnal. Le v vsestranski podpori je moč, le v slogi cvete društveno življenje. Torej hiti vsakdo in položi svoj »obolus« na žrtvenik bratske ljubezni.

Ivo Trošt — Razdrto.

Iz postojinskega okraja. Podpisane naznanje p. n. društvenikom, da visoka c. kr. deželna vlada predloženih prenarejenih pravil učiteljskega društva za postojinski šolski okraj vsled nejasnosti toček o podporni zalogi ni potrdila. Odlok z dné 30. kimovca 1891, štev. 11360. *J. Verbič, tajnik.*

Vabilo. Učiteljsko društvo za Črnomaljski okraj ima dné 29. vinotoka t. l. ob 10. uri dopoludne v šolskem poslopju v Črnomlji svoje redno zborovanje.

Dnevni red:

- 1.) Nagovor predsednikov.
- 2.) Poročilo zastopnikov učiteljstva o deželni učiteljski konferenciji.
- 3.) O pokončni pisavi. (Gospod Šetina).
- 4.) O prostem risanji. (Gospod Jeršinovič).
- 5.) O petji. (Gospod Šest).
- 6.) Nasveti.

Jeršinovič, predsednik.

S Krasa. Učiteljsko društvo sežanskega šolskega okraja je zborovalo v šolski sobani v Sežani dné 1. t. m.

Točno ob 10. uri so došli gg. učitelji vstopili v sobo, kjer jih je pričakoval učitelj g. Kantè z nekoliko učenci. Predaval je iz prirodoslovja o razširjanji topote. Pokazal nam je svojo spretnost in temeljitosť poučevanja; poučeval in utrijeval je nazorno. Pouk je trajal $\frac{3}{4}$ ure in potem so učenci odšli.

Gosp. predsednik Benigar zavzame svoje mesto, pozdravi navzočno učiteljstvo, posebno gg. tovariše došle iz tužne Istre in povabi zbor v kritiko. G. Kante pristavi, da naj gg. tovariši in tovarišice kritikujo kolikor mogoče obširno, ker le na tak način se izkaže ploden pouk v posnemo.

G. Luznik je bil glavni kritik, a pomicljal je prej, ko je zasledil malenkostne nedostatke. Kritizirali so še drugi, a v obče je bila kritika le v čast g. učitelju.

Ker je društvo slavilo desetletni svoj obstoj, imel je predsednik slavnostni govor. Posamni odlomki so se večkrat pritrjevali z radostnim vsklikom.

V dodatek je g. Fakin govoril v prospeh društvenega življenja. Poudarjal je logo, kateri naj bode temelj evangeljska ljubezen. Obsojal je razglasjenja mogočih slabostij društvenikov in učiteljskega osobja v obče. Priporočal je, ako bi bila kritika neizogibna, da bodi resnična, a kolikor mogoče prizanesljiva.

Sledili so še nekoji nasveti in zaključba zborovanja.

Obedovali smo v znani Mahorčevi gostilni. Živahnji kolegijalni razgovori, pevanje in napivanje nam je sladilo tu še nekoje trenotke, dokler nas ni čas spomnil v poslovitev.

A. F.

Vestnik.

God presvetlega cesarja so vse šole prav slovensko obhajale.

Osobne vesti. G. Raktelj Jožef, nadučitelj v Ribnici, stopil je v stalni pokoj. G. Vrancič Anton, učitelj v Dolskem in g. Zupan Ivan, učitelj, v Zagradci, menjala sta za svoji službi. Imenovani so: g. Ivanec Frančišek, stalni učitelj v Velikih Laščah za drugo službo v Leskovci; g. Korošec Jožef, stalni učitelj v Škocjanu pri Turjaku, za stalnega učitelja v Jesenicah na Gorenjskem; g. Kabaj Miha, stalni učitelj v Hotedršici, za stalnega nadučitelja na sedajšnji tamošnji dvorazrednici; gdč. Jurman, namestna učiteljica v Idriji za stalno drugo učeno moč v Hotedršici, g. Erker Jurij, stalni učitelj v Polomu, za stalnega učitelja v Spodnjem Logu; g. Perko Ivan, začasni učitelj v Borštu na Primorskem, za stalnega učitelja v Dolu pri Litiji; g. Höglar Frančišek, stalni učitelj v Kočevji, za stalnega učitelja v Štalcarjih; g. Razpotnik Frančišek, začasni učitelj v Hotiči in g. Kopitar Frančišek, začasni učitelj v Gribljah za stalna učitelja na istih mestih. Gdč. Schott Jožefa, izprašana učiteljska kandidatinja, pride za začasno učiteljico v Litijo; g. Peterlin Frančišek, izprašan učiteljski kandidat, za začasnega učitelja-voditelja na jednorazrednici v Kolovratu; gdč. Tschurn Gabrijela, izprašana učiteljska kandidatinja, za začasno četrto učiteljico na štirirazredni deklkiški šoli v Kranju. Gdč. Wurner Olga je dobila službo v privatnem zavodu Huth v Ljubljani. G. Bučar Anton pride za začasnega učitelja-voditelja na novo paralelko prvemu razredu v Cerknici, gdč. Terčelj Berta začasno na drugo učno mesto v Begunjah pri Cerknici, gdč. Modrian Ivana začasno na četrto učno mesto v Starem Trgu pri Loži.

Preizkušnje učne usposobljenosti. Ravnateljstvo c. k. izpraševalne komisije za občne ljudske in meščanske šole v Ljubljani razglasila nastopni razpis:

Prihodnje preizkušnje učne usposobljenosti za občne ljudske in meščanske šole se pričenjo dné 9. listopada t. l.

Kandidatje in kandidatinje za to preizkušnjo naj vlože po vis. ministerijalnem ukazu od dné 31. malega srpanja 1886, št. 6033, ki objavlja predpis o preizkušnjah učne usposobljenosti za ljudske učitelje,

svoje pravilno opremljene prošnje za pripust k preizkušnji pótrem šolskega vodstva pri svojem predstojuem okrajnem šolskem oblastvu, ako pa ta čas niso v šolski službi, s priloženimi svojimi službenimi spričevali in zdravstvenim spričevalom uradnega zdravnika o telesni sposobnosti prosilca za učiteljski stan neposredno pri onem okrajnem šolskem oblastvu, pod katerim so nazadnje služili in sicer pravočasno, da bode šolskim oblastvom mogoče, te prošnje do dné 25. vinotoka t. l. podpisani komisiji vročiti.

Kandidatje in kandidatinje, ki so svoje pravilno opremljene prošnje za pripust k preizkušnji pravočasno vložili, naj ne pričakujejo šele posebnega povabila, temveč naj se snidejo dné 9. listopada ob 8. uri dopoludne k pismeni preizkušnji v sobah, katerе so na tukajšnjem c. k. učiteljišči v to odločene.

Dnevščina odposlancem k deželnemu učiteljski konferencijsi. Ker se čuje, da nekateri odposlanci še zdaj niso prejeli dnevščine, ki jih gre za njih udeležbo pri zadnji deželni učiteljski konferencijsi v Ljubljani, opozarjam vse take gg. delegate, da imajo na podstavi razpisa visokega c. kr. dež. š. sveta z dné 11. gradna 1874., št. 2967, pravico zahtevati, da se jim plača po 1 gld. potnine za vsako miljo (= 8 km) in po 3 gld. dnevščine za ves čas, kar so ga prebili na poti in pri deželni učiteljski konferencijsi. Kdor se vozi po železnici, temu se plača vožnja v II. redu in vrhu tega vožnja na kolodvor in s kolodvora v vstopni postaji in v Ljubljani. Za ljubljanski kolodvor se povrne vsaka vožnja s 70 kr. po dnevi, z 80 kr. po noči.

Fr. L.

Iz seje c. kr. deželnega šolskega sveta. Dovolilo se je razširjenje trirazredne nemške deške šole v Ljubljani v štirirazredno, trirazredne ljudske šole v Kostanjevici v štirirazredno, trirazredne deklkiške šole Kranji v štirirazredno pod svojim vodstvom, in ustanovitev jednorazrednic pri sv. Lenartu (Martiniji Vrh) in v Bukovščici v kranjskem in v Svibnjem v krškem šolskem okraju.

Srbski profesor g. L. Lazarević iz Belega Grada, katerega je poslala srbska vlada na Avstrijsko, da si ogleda naše ljudske šolstvo v namen nove uredbe ljudskega šolstva v Srbiji, ogledal si je z dovoljenjem visokega naučnega ministerstva ljudske šole v Pragi, na Dunaju in okolici, v Gradci in okolici ter se je mudil ta mesec 8 dnij v Ljubljani. Tu je obiskal in

hospitiral na prvi in drugi mestni deški šoli, na osemrazredni dekliški šoli pri sv. Jakobu, v obrtni strokovni šoli, na štirirazrednici v Šent-Vidu, na jednorazrednici v Trbojah (kranjski okraj) in na c. kr. moški vadnic. Od tu se je podal še v Trst, v Imomost in v Buda-Pešto. Ker je imenovanega gospoda, ki je ob jednem »narodni poslanec«, poslala srbska vlada k nam, moramo pač sklepati, da je naše ljudsko šolstvo dobro urejeno.

Višja dekliška šola v Karlovcu. Karlovac s 6000 prebivalci dobi višjo dekliško šolo. Proračun za posloplje znaša 71.105 gld. Hrvatski »Napredak« piše: »Bila domoljubnomu gradu Karlovcu na čast, a njegovej mladeži na korist!« Mislimo, da bi kaj tacega tudi za Ljubljano s 30.000 prebivalci ne bilo sramota. A pri nas imajo nekateri gospodje vse drugače, čudne nazore!

Na francoskih deških šolah poučujejo od 1. vinotoka samo svetni učitelji. Letos je poučevalo še 1213 duhovnikov, s 1. vinotokom so pa izgubili po zakonu pravico poučevati. Na dekliških šolah poučuje 33.000 svetnih učiteljev in 11.000 redovnic; zakon določuje, da v pokrajinah, katere imajo že 4 leta učiteljišča za učiteljice, ne sme biti nobena redovnica na novo nastavljena.

Učiteljske Noviny.

Slepci. V Nemčiji je 67.600 slepev, v Avstrijsko-Ogrski 86.400, v Rusiji 100.000, na celem svetu pa primeroma 1.200.000.

Posel z Budče.

Št. 684

okr. š. sv. Na dvorazredni ljudski šoli v Srednji Vasi v Bohinji je drugo učno mesto s prejemki IV. plačilne vrste in prostim stanovanjem stalno ali začasno popolniti.

Prosilci naj svoje prošnje za to službo predpisanim pótem do 18. vinotoka 1891 tu sem vložé.

C. kr. okrajni šolski svét v Radovljici
dné 3. vinotoka 1891.

Št. 1094

okr. š. sv. Na jednorazrednici v Polomu (Ebenbal) je stalno ali začasno popolniti mesto učiteljavoditelja z letno plačo 450 gld., opravilnino 30 gld. in prostim stanovanjem.

Pravilno opremljene prošnje naj se predpisanim pótem semkaj vložé v štirinajstih dnéh.

C. kr. okrajni šolski svét v Kočevji
dné 5. vinotoka 1891.

Listnica uredništva.

Da poročilo deželnih učiteljskih konferencij prej končamo, morali smo odložiti druge članke, česar naj nas gg. sotrudniki oprosté. — G. I. T. v R.: Gospod

Z Japonskega. Na Japonskem so otvorili društvo, katero ima namen, na Japonskem latinico vpeljati. Društvo šteje nekoliko tisoč članov ter izdaja list »Rimske črke«. Vsa japonščina je že prestavljena na latinico. Društvo ima svoj sedež v Tokiju.

Posel z Budče.

Zahvala. Slavno podporno društvo »Narodna šola« je izvolilo podariti tukajšnji šolski mladini za malo vsoto obilo šolskega blaga. Podpisano šolsko voditeljstvo si šteje v dolžnost, da v imeni šolske mladine izreka najtoplejšo zahvalo. *Mihail Kalan.*

V Št. Petru, dné 10. vinotoka 1891.

Zahvala. Slavno društvo »Narodna šola« je blagoizvolilo za mali znesek 5 gld. poslati mnogo šolskega blaga ljudski šoli v Svibnu. Tem pótem izreka se prelepa zahvala.

Šolsko voditeljstvo v Svibnu dné 1. vinotoka 1891.

Zahvala. Visokorodna milostljiva gospa Teodora grofinja Kottulinsky je blagoizvolila zopet naši šoli podariti 20 gld. za nakup tvarine za ženska ročna dela. Za ta velikodusni dar se zahvaljujeta podpisana v svojem in v imeni šolske mladine,

Boštanj 21. kimovca 1891.

Alojzij Drmelj
predsednik kr. šol. sveta.

Jak. Cepuder
šol. vodja.

Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Št. 876

okr. š. sv. Na jednorazrednici v Št. Mihelu pri Št. Petru je stalno ali začasno popolniti mesto učitelja — voditelja z dohodki III. plačilne vrste, opravilnino in prostim stanovanjem.

Prošnje naj se predpisanim pótem do dné 26. t. m. semkaj vložé.

C. kr. okr. šolski svét v Postojini
dné 3. vinotoka 1891.

Št. 1086

okr. š. sv. Na ljudski šoli v Ribnici je stalno ali začasno popolniti mesto nadučitelja — voditelja z letno plačo 700 gld., opravilnino 100 gld. in prostim stanovanjem.

Pravilno opremljene prošnje naj se predpisanim pótem do dné 20. vinotoka t. l. semkaj vložé.

C. kr. okrajni šolski svét v Ribnici
dné 28. kimovca 1891.

optimist se je za to številko zakasnil. V prihodnje se bode že oglašil ali za drugo številko Vas prosimo kaj tvarine. — G. J. B. v K.: Članek o risanji priobčimo prihodnjič. — G. — I.: Hvalo, prihodnjič.

»Učiteljski Tovariš« izhaja na celi poli velike osmerke 1. in 16. dan vsakega meseca; ako je pa na ta dan nedelja ali praznik, izide dan poprej ali pa dan pozneje. — List stoji za vse leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr. Udj «Slovenskega učiteljskega društva» prejema list za 2 gld. na leto, za 1 gld. na pol leta.

Spisi naj se blagoizvolijo pošiljati uredništvu v Ljubljano, Poljske ulice št. 9; naročnino pa prejema gospod Fr. Kokalj v Ljubljani na Bregu št. 16.

Vse pošiljatve naj se pošiljajo franko.